

Hrvatski usud

Autor Administrator

Hrvatski usud

Dr. Božo Goluža,
Crkva na kamenu

(...) Možda se ponovno pitamo zašto se Hrvatima sve ovo događa? Hrvatski politički predstavnici i narodni zastupnici često ne mogu postići konsenzus oko najvažnijih nacionalnih pitanja. Svatko, što zbog ideoloških što zbog političkih interesa, vuče na svoju stranu. Mnogima su važnije boje njihove crne, crvene, žute ili plave zastave nego nacionalni boljitak (...).

Kroz svoju tisušljetnu prošlost hrvatski je narod pro-živio mnoge nevolje i stradanja. Ugnjetavali su ga i porobljavali s istoka i zapada, sa sjevera i juga. Silnici i mošnici pomnijivo su birali sredstva za postizanje svojih ciljeva. Nažalost, ovakav odnos prema hrvatskom narodu i njegovu životnom prostoru zadržao se do danas.

U novije vrijeme osilili su se i na hrvatski prostor okomili gramzljivi hrvatski susjedi, tražeši komadiš po komadiš hrvatskoga te-ritorija za sebe. Kao po nekom urotniškom dogovoru i pra-vilu, svi od Hrvatske traže nekakve teritorijalne ustupke. Slo-venija na Svetoj Gori, na Muri i u Piranskom zaljevu, Srbija na Dunavu, Crna Gora na Prevlaci, BiH u Neum-Kleku i na Uni...

Uz besprimjenu bezošnost i pohlepu za tuđim, sna-žan i važan motiv ovih posizanja za hrvatskim prostorom jest također konstantna popustljivost hrvatskoga vodstva prema mošenicima ovoga svijeta, ali i prema onima koji u svjetskoj politici znaše veoma malo. Hrvatski politički vođe sve su svoje karte bacili na ulazak Hrvatske u Europsku uniju. Za cijenu gotovo i ne pitaju.

A cijena je izrušiti hrvatske generale kompromitiranom haškom sudu, poniziti branitelje i obešeastiti obrambeni Domovinski rat, poništiti sve šimbenike koji su doveli do stvaranja hr-vatske države, obezvrijediti tradicijske i moralne vrijednosti, rasprodati prirodna i narodna dobra i time na kraju uništiti slobodu i

dostojanstvo hrvatskoga èovjeka. I kad se sve to dogodi, ulaska opet nema, jer treba èekati cijeli "zapadni Bal-kan", pa onda možda svi zajedno.

Ovih je dana

novoiimenovani ljevièarski slovenski pred-sjednik vlade na neshvatljivo bahat naèin prijetio i ucjenji-vao Hrvatsku. Taj samouvjereni premijer kaæe kako oni od Hrvatske traæe manje nego što se od Slovenije traæilo pri ula-sku u Europsku uniju. Pa onda nabraja: Talijanima su morali omoguæiti kupovinu nekretnina u Sloveniji, a zbog Austrijanaca morali su zatvoriti bescarinske trgovine uz granicu.

I zamislite, on

to usporeðuje s otimaèinom hrvatskoga prosto-ra! To što je Slovenija uèinila prema Italiji i Austriji, Hrvat-ska je veæ davno, i bez pristupa Europskoj uniji, bilateralnim ugovorima omoguæila svima. Ali nacionalni dræavni teritorij nešto je sasvim drugo. To nema cijene i ni s kim oko toga nema nagodbe! Vrlo je zanimljivo da je i prijašnji slovenski premijer, iz desne politièke opcije, zastupao identièno mi-šljenje kao i njegov lijevi kolega. Znaèi, Slovenci su izgradili nacionalni konsenzus, i to u pokušaju otimaèine, i Hrvatsku gledaju staviti pred zid, pa koliko dobiju!

Moæda se ponovno

pitamo zašto se Hrvatima sve ovo dogaða? Hrvatski politièki predstavnici i narodni zastupnici èesto ne mogu postiaei konsenzus oko najvaænijih nacional-nih pitanja. Svatko, što zbog ideoloških što zbog politikant-skih interesa, vuèe na svoju stranu. Mnogima su vaænije boje njihove crne, crvene, æute ili plave zastave nego nacionalni boljitak.

U tome i hrvatski

narod, iako zaveden medijskim crnilom i æutilom, snosi dio odgovornosti. Moæe se razurnje-ti da je dio naroda koji je uæivao sve pogodnosti u komuni-stièkom sustavu i propaloj dræavi interesno vezan za taj su-stav i za tu dræavu. Ali predsjednik dræave, kojega je dva puta birao velik dio hrvatskoga naroda, koristi svaku prigodu za velièanje zloèinaèke komunistièke prošlosti, opravdavajuæi to toboænjim "antifašiizmom" U isto vrijeme on ne propušta priliku poniziti i uvrijediti hrvatske branitelje i generale koji su svoje æivote i1i svoje zdravlje ugradili u temelje suverene hrvatske dræave.

Veæ duæe vremena

veæa skupina graðana Zagreba, ali i ci-jele Hrvatske, vodi inicijativu za promjenu imena trga kod Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu, koji još uvijek nosi naziv "Trg maršala Tita". Sva nastojanja u tom smjeru, još uvi-jek nisu urodila plodom. Nedavno je na tom trgu ponovno odræan prosvjed protiv toga imena, s prijedlogom preimeno-vanja toga trga u Kazališni trg. Oko toga relativno maloga, ali u simbolièkom smislu povelika pitanja Hrvati su još

uvijek podijeljeni. Jednostavno, oni koje je Titov režim privilegirao i tetao kao svoje partijske i ideološke "aparataške" ne mogu zaboraviti svoga protektora. Zbog toga i izjavljuju da im je "Tito sve dao", da su oni s drugim iskustvom i razmišljanjem "ognjotari i dotepenci" ali i "faisti i ustaše".

Zaèahureni i zarobljeni u svoje ideološke lance i osobne interese, ti "tito-isti" ne mogu shvatiti èinjenice, dokaze i objektivnu istinu, po èemu svatko razuman i objektivan može imati potpunu sigurnost i dokaze da je komunistièki sustav, u ovom sluèaju "titoizam", poèinio zloèin i da je imao zloèinaèki peèat. Zar se mogu nijekati materijalno i egzaktno dokazana masovna i pojedinaèna pogubljenja koje je èinio taj režim na èelu i sa zapovjednom odgovornoæu Josipa Broza, zatvaranje ljudi u logore, progoni, ponižavanja, protjerivanje èitavih etnièkih skupina, zatiranje svakoga pluralizma, konfiskacija privatne imovine ... ?

Preživjeli miljenici toga bezbožnoga pa zato i bezèovjeènog komunistièkog sustava sada tvrde da se ne smije dogoditi "povijesni revizionizam". A oni su samo u Zagrebu nakon Drugoga svjetskog rata promijenili 199 naziva raznih ulica i trgova, dajuæi im imena svojih "zaslužnikd' Eto, to nije bio revizionizam.

Kad se ima u vidu

ova slika današnje Hrvatske i hrvat-skoga društva, onda je sasvim jasno zašto s tom i takvom Hrvatskom svatko može èiniti što ga volja. Pouèeni sloven-skim konsenzusom u pokušaju otimaèine, hrvatski bi politički vođe s obje strane granice morali shvatiti da se opæe narodno dobro i pravedni nacionalni interes ni za što ne prodaju i da o tome ni s kim nema pregovora, pogađanja i trgovine. Jedino tako hrvatski narodni zastupnici, političari i cijeli narod mogu steæi samopostovanje i postovanje svojih sugovornika.